

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τετάρτη 20 'Ιουλίου 1950 (Π.Ο.Η.)
'Ετος β'. 'Αριθ. 88—Τιμή Φύλλου Δρχ. 500

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

·Ο 'Επίσκοπος Διευλείας κ. Πολύκαρπος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εξάμηνος δραχ. 7.000—'Ετησία δραχ. 12.000

'Εξωτερικοῦ: 'Εξάμ. δολ. 2.50—'Ετησία δολ. 5

ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

·Η ουσιώδης προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν εἶναι ἡ **Ἐλευθερία**. Χωρὶς τὴν ἐλευθερίαν ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ, καταντᾷ ἓνα, περιωρισμένης σημασίας, βιολογικὸν γεγονός. Χωρὶς τὴν ἐλευθερίαν ὁ ἄνθρωπος μεταβάλλεται εἰς ἓνα σιδηροδέσμιον αἰχμάλωτον. 'Ομολογουμένως ἡ ἐλευθερία ἀποτελεῖ τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, ἐντὸς τοῦ οὗ ζεῖ καὶ κινεῖται πῶσα ἀνθρωπίνη ὑπαρξις. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἠγωνίσθη μέχρις ἐσχάτων διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ἐλευθερίας του, ὡσάκις αὕτη ἐκινδύνευε· προέκρινε δὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας. 'Ο Χριστιανισμὸς, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ εὐγενέστερον περιεχόμενον εἰς τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐτοποθέτησε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδαν τῆς κλίμακος τῶν πνευματικῶν ἀξιών καὶ τὴν ἀνεγνώρισε ὡς δικαίωμα ἀπαράγραπτον τοῦ ἀνθρώπου, σεβασθεὶς ἀπολύτως αὐτήν. Τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν δὲν ἠθέλησε νὰ προσβάλῃ οὔτε αὐτὸς ὁ Σωτὴρ. Οὕτω οὐδέποτε ἐξεβίασε τὸν ἄνθρωπον διὰ νὰ τὸν σώσῃ, ἀλλ' ἀφέθη εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀποδοχὴν αὐτοῦ. 'Η Καινὴ Διαθήκη εἶναι πλήρης σχετικῶν φράσεων, αἵτινες ἐπέχουν θέσιν πολιτιστικῶν ἀρχῶν. «'Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (ὁ Σωτὴρ). «Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ» (Παῦλος). «Τῇ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε» (Παῦλος),

·'Εν τούτοις ὅμως τὴν Ἐλευθερίαν, τὸ Θεὸς δοτὸν αὐτὸ δῶρον τὸ ἀρνοῦνται μερικοὶ τυραννισκοί. Καυχῶνται ὅτι δύνανται νὰ τὴν στραγγαλίσουν καὶ τὸ ἐπιδιώκουν. Τὴν θεωροῦν ράκος, ἄνευ σημασίας καὶ φρονοῦν ὅτι δύνανται νὰ τὴν καταξεσχίσουν. Δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν

ἐλευθερίαν· δὲν προάγει τὰ συμφέροντά τους. Δι' αὐτοὺς οἱ ἐλευθέρως σκεπτόμενοι ἄνθρωποι εἶναι ἐπικίνδυνοι διὰ τὰς ὑποθέσεις των. 'Ονειρεῦνται σιδηροδεσμίους αἰχμαλώτους, οἱ ὅποιοι ἔχοντες πενθίμως τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀντιληφθοῦν τὰς ἀσχημίας των. Θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς των ἀντιπροσώπους τοῦ Φιλελευτέρου 'Ιησοῦ καὶ μολύνουν τὴν εἰκόνα Του, ἐναποθέτοντες αὐτὴν εἰς τὰ στήθη των.

·'Ω! γλυκύτατε 'Ιησοῦ! 'Εως πότε θὰ ἀνέχεσαι τὴν πλαστογραφίαν αὐτὴν τοῦ 'Ονόματός Σου! 'Εως πότε θὰ ἐμπιστεύεσαι τὸ ποίμνίόν Σου εἰς τοὺς Σαρκοβόρους αὐτοὺς λύκους! 'Εως πότε θὰ ἀνέχεσαι τοὺς προφυλακισμοὺς καὶ τὰς ὕβρεις τῶν νεωτέρων 'Αννα καὶ 'Καΐαφα, οἱ ὅποιοι δειλοὶ πρὸ τοῦ μεγαλείου Σου, ἐπιθυμοῦν νὰ σβύσουν τὸ φῶς τῆς Ἐλευθερίας Σου!

Ναί! οἱ 'Ιεράρχαι τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, δι' ὑπομνήματός των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦν τὸν στραγγαλισμὸν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν βίαιαν προσαρμογὴν ἐλευθέρων Ἑλλήνων πολιτῶν πρὸς τὰς ἀπόψεις των! Θαυμάσατε τὰ ἀπαυγάσματα τῆς διανοίας των: «Διάλυσιν Σωματείου ἢ τῶν Σωματείων τῶν παλγῶν, τὴν ἀκύρωσιν τῶν καταστατικῶν αὐτῶν, τὴν παρεμπόδισιν ἐν τῷ μέλλοντι πάσης συστάσεως τοιούτων» «τὴν διάλυσιν τῶν Ναῶν αὐτῶν» «ὅπως τὰ Ληξιαρχεῖα ἀποκλείωσι τὰς Παλγῆτικὰς πράξεις» καὶ ἄλλα παρόμοια. 'Εὰν αἱ συστάσεις αὗται ἐδίδωντο ἀπὸ Ἐρυθροὺς κομισσαρίους τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο φυ-

σιολογικόν. Νὰ δίδωνται ὅμως ἀπὸ Ἀρχιερεῖς. Ἡρίξον ἤλιε!

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς

Ἀδικεῖτε τὴν νοημοσύνην σας, ἐὰν πιστεύετε ὅτι διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου εἶναι δυνατόν νὰ διορθωθῇ, ἡ αἰτία ὧν, προκύψασα Ἐκκλησιαστικὴ ἀνωμαλία. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη κατὰ τὴν ὁποίαν, θὰ ἐθεωρούμεθα παρ' ὧν πεπλανημένα τέκνα σας (ὡς ἐπιμένετε νὰ μᾶς θεωρῆτε) κατ' ἄλλον τρόπον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσετε, ἔχοντες ὡς πρότυπον ὅχι τὸν φανατιζόμενον πιστὸν τοῦ Ἰσλάμ, ἀλλὰ τὸν πλήρη οἰκτιρῶν καὶ ἀγάπης Ἰησοῦν. Δὲν ἔτυχε νὰ ἀναγνώσετε ποτὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ; Δὲν ἀρνείται τὴν ἐλευθερίαν ὁ πατήρ εἰς τὸν ἀποστατήσαντα υἱόν, τὸν ὅποιον μάλιστα ἐφοδιάζει μὲ ὅλα τὰ νόμιμα προσόντα. Δὲν τὸν ἠπειλῆσε· δὲν ἐστραγγάλισε τὴν ἐλευθερίαν του, διότι ἡ ἐλευθερία δὲν εἶναι λέξις γραφομένη εἰς τὸν μαυροπίνακα τοῦ σχολείου, ἀλλ' ἀνεξίτηλον ἐγχάραγμα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνθρώπου.

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς

Ἐπιμένοντες εἰς τοιαύτας ἀνελευθέρους συστάσεις, ἀγνοεῖτε οἰκτρῶς τὴν ψυχοσύνησιν καὶ τὴν νοοτροπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Naί· αἱ συστάσεις, τὰ βίαια καὶ ἀνελεύθερα αὐτὰ μέτρα, ἀκούμενα μέσα εἰς τοὺς τάφους τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν κἀννοῦν τὰ ὅσα τῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι βγαλμένη ἡ ἐλευθερία, νὰ τρίζουν ἀπὸ ἱερὰν ἀγανάκτησιν. Ἀλλὰ καὶ οἰαδήποτε Ἑλληνικὴ ψυχὴ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΙ ἀκούουσα τοιαύτας λέξεις, ἐκ τοῦ στόματος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπορρίπτει μὲ ἀγανάκτησιν μεθόδους ἐνθυμιζούσας Νερωνεῖους διωγμοὺς καὶ μεσαιωνικοὺς ἐκβιασμοὺς, τύπου «Ἱερὰς ἐξετάσεως». *Ἐμμεθα κατ' ἀρχὴν βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἀνέδειξε ἡ ψῆφος τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀδουλῶτων Ἑλλήνων θὰ καταξοχίσῃ τὸν λίβελλον τῆς δουλείας καὶ τῆς τυραννίας, τὸν ὅποιον ἐπέδωκε εἰς αὐτήν, ἡ Μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν.* Ὁ δὲ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὅποιον χαρακτηρίζει σύνεσις καὶ λατρεία πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν δὲν θὰ θελήσῃ νὰ πέσῃ διὰ δευτέραν φορὰν θῦμα τῶν δολοπλοικῶν τῶν Κληρικῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τοῦ στραγγαλισμοῦ τῆς Ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν, τὸ Κράτος θὰ πιεσθῇ ἀπὸ μυστηριώδεις καὶ ἀφανεῖς συνομοτικὰς δυνάμεις καὶ θὰ ἀναλάβῃ τὸν στραγγαλισμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, δηλοῦμεν κατηγορηματικῶς καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν συνεπειῶν τῆς στάσεώς μας *ὅτι δὲν θὰ παραδώσωμεν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως μας, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ προδώσωμεν τὸν ὄρκον τῆς Ἐλευθερίας.*

Naί δὲν θὰ ἀφίσωμεν οὔτε κληρικόν, οὔτε λαϊκόν, οὔτε πολλτὴν, οὔτε στρατιωτικὸν νὰ ἀποσπᾷσιν ἀπὸ τοὺς κόλπους μας τὸν ἐπίσκοπόν μας, τὸν ἐφημέριόν μας· δὲν θὰ ἐπιτρέψω-

μεν εἰς οὐδένα νὰ ἐκριζώσῃ ἀπὸ τὰς καρδίας τὸ εὐῶδες ἄνθος τῆς ἐλευθερίας, διότι ἡ πνοὴ τοῦ μᾶς ζωογονεῖ καὶ δίδει ἀξίαν εἰς τὴν ζωὴν μας. Θὰ παλαίσωμεν μεθ' ὅσου ζήλου ἐπολεμήσαμε τοὺς ὑπονομευτὰς τῆς Ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας, πάντα, ὅστις θελήσῃ νὰ καταλύσῃ τὴν θρησκευτικὴν μας ἐλευθερίαν. Θὰ ἀντιτάξωμεν εἰς τοὺς διώκτας μας τὰ αἰμόφυρτα στήθη μας, τὰ ἀκρωτηριασμένα μέλη μας, τοὺς ἐξορυχθέντας ὀφθαλμοὺς μας, καὶ ἐν γένει ὅσα τραύματα ἐδέχθημεν ἀπὸ τοὺς ἐπιβουλευθέντας τὴν ἐθνικὴν μας ἐλευθερίαν. Θὰ ἀναφωνήσωμεν δὲ εἰς αὐτούς: συντρίψατε τὰ ὅσα μας· καταξοχίσατε τὰς σάρκας μας· θανατώσατέ μας· ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ ΟΜΩΣ ΠΟΤΕ νὰ μᾶς ἀποσπάσετε τὴν ἐλευθερίαν μας.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα· ἐὰν ὅμως ἀρχήσῃ, ὑπαιτιότητι ἄλλων, θὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ θὰ νικήσωμεν, διότι θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ πλευρόν μας ὅλους τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν 26ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Ὁσιομάργυρος Παρασκευῆς θὰ πανηγυρίσουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοί.

1) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀθηνῶν (ὁδὸς Διοσκούρων). Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν θὰ χοροστατήσῃ Ἀρχιερεὺς.

2) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Παρασκευῆς τοῦ ἐν Μενιδίῳ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου (τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἱερωνύμου.)

Κατὰ τὴν ὁλονυκτίαν καὶ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν θὰ ἱερουργήσῃ ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρώην Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος.

3) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κρικουκίῳ Μεγαρίδος παραρτήματος Γ.Ο.Χ. Τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν θὰ τελέσῃ Ἀρχιερεὺς.

4) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Παρασκευῆς Αἰγάλεω.—Τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν θὰ τελέσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Κυκλάδων κ. Γερμανός.

Τὴν 28ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἑορτὴν τῆς Ὁσίας Μητρός Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου θὰ πανηγυρίσουν οἱ κάτωθι Ἱεροὶ Ναοί.

1) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἀγ. Εἰρήνης τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς Λιοπεσίου.

Κατὰ τὴν ὁλονυκτίαν καὶ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν θὰ ἱερουργήσῃ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Διαιλείας κ. Πολύκαρπος.

Συγκοινωνία. Ἐξ Ἀθηνῶν Μοναστηράκι Αὐτοκίνητα Κορωπίου Τέρμα Στάσις Καρελλᾶ.

2) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Εἰρήνης τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς Λυκόβρυσης Κηφισιάς. Κατὰ τὴν Ἀγρυπνίαν καὶ Θ. Λειτουργίαν θὰ ἱερουργήσῃ Ἀρχιερεὺς.

ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΠΑΡΑΘΕΤΟΜΕΝ ΤΟ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος
Κον Κον Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΝ

Ἀ θ ῆ ν α ς

Ἐξοχώτατε,

Διὰ τοῦ παρόντος ὁ Ἱερὸς Σύνδεσμος Τ. Α. Π. Κ. Ε., ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον, περιλαμβάνον διακόνια περίπου μέλη, Κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος, ἀκολουθοῦντων τὸ Ἑορτοδρόμιον κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, διαμαρτύρεται πρὸς Ὑμᾶς, ἐν ὀνόματι τῆς Ἐλευθερίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης καὶ σύμπας ὁ κόσμος ἀγωνίζεται καὶ προσφέρει τὰς πλὴν πολυτίμους θυσίας.

Ναί, διαμαρτυρούμεθα, Ἐξοχώτατε, ἐναντίον ἀνελευθέρων πράξεων, αἵτινες διαπράττονται εἰς βάρος ἡμῶν, ἐκ μέρους τῶν Δικαστικῶν καὶ τῆς Τάξεως Ἀρχῶν τοῦ Κράτους, τῇ ἀπαιτῇ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικῶν Λειτουργῶν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας.

Καὶ συγκεκριμένως, εἰς τὴν Ἱκαρίαν ἐσχάτως ἐδικάσθη ὁ Ἱερεὺς Τζανῆς Καροῦτσος, μέλος τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου, οἰκογενειάρχης ἑξαμελοῦς οἰκογενείας, εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἶναι Ἱερεὺς τῶν Παλαιοεσθολογιτῶν καὶ χειροτονήθη τοιοῦτος ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν ἐν Ἑλλάδι Παλαιοεσθολογιτῶν Γ. Ο. Χ., οἵτινες ὑπὸ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας θεωροῦνται, χωρὶς καὶ αὕτη νὰ τὸ πιστεύῃ, καθηρημένοι.

Ἀσφαλὼς θὰ ἀπετέλει τὸ τοιοῦτον αἰτίαν καὶ λόγον διώξεως, ἐὰν τὴν στάσιν τῶν Παλαιοεσθολογιτῶν δὲν ἐπροστιάττει τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τοῦ 1923, ὅπερ ἰσχύει ἔτι καὶ καθορίζει διὰ μὲν τὴν Πολιτείαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον διὰ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἰουλ. ἀνὸν τοιοῦτον, καὶ ἀκόμη, ἐὰν ὄντως οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Παλαιοεσθολογιτῶν ἦσαν καθηρημένοι κανονικῶς καὶ τελεσιδικῶς.

Οἱ χειροτονήσαντες τοῦτον εἰς Ἱερέα Ἀρχιερεῖς Ἐξοχώτατε, δὲν εἶναι καθηρημένοι, δεδομένου ὅτι ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία προσέβη εἰς τὴν καθάρσιν τούτων, χωρὶς νὰ ἔχη Κανονικόν, Νομικὸν καὶ λογικὸν ἔτι δικαίωμα, ἔφ' ὅσον οὗτοι πρὸ τῆς καθαιρέσεως διέκοψαν δι' ἑκκλησιαστικούς λόγους καὶ συνειδήσεως τοιούτους, πᾶσαν ἑκκλησιαστικὴν ἐξάρτησιν καὶ πνευματικὴν σχέσιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ κατ' αὐτῶν ληφθεῖσα καθαιρετικὴ ἀπόφασις δὲν τυγχάνει τελεσιδικίας, δυναμένη νὰ ἐφεσιβληθῇ εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξον ἢ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

Ἐτι δὲ Ἐξοχώτατε, ὁ καταδικασθεὶς Ἱερεὺς καὶ ἡμεῖς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατηγορηθῶμεν ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχῆς, ἔφ' ὅσον τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα καὶ τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως φέρομεν κανονικῶς χειροτονηθέντες ὑπὸ Ἀρχιερέων, οὐδεμίαν ἐχόντων

σχέσιν μετὰ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ διοικούντων Ἐκκλησίαν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς περίπου ἐκατομμυρίου Ἑλλήνων, ἀκραιφνῶν καὶ ἐθνικοφρόνων κατὰ πάντα, ὅφ' ὧν καὶ ἐξελέγημεν νομίμως καὶ προετάρχημεν πρὸς χειροτονίαν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Ὅθεν ματαίως καὶ παρανόμως ἐπεμβαίνουνσιν αἱ Δικαστικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἐκδίδουσι καταδικαστικὰς καθ' ἡμῶν ἀποφάσεις, διότι τὸ θέλει ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία, προσβάλλουσα μάλιστα καὶ κακοποιοῦσα κατὰ χεῖρσιν τὸν τρόπον τὸ κύρος καὶ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης.

Κατόπιν τούτου, διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς κρατούσης παρανομίας καὶ ἀδικίας ταύτης καὶ κατὰ τοῦ τρόπου, τὸν ὁποῖον χρησιμοποιοῦν καθ' ἡμῶν οἱ λεγόμενοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰησοῦ τοῦ εἰπόντος «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν».

Ἡ καθ' ἡμῶν καὶ ἐν γένει κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διενεργουμένη ποικιλότροπος διώξις, ἀποβάλλει ἀπὸ τὴν λέξιν «ἐλευθερία» πᾶν οὐσιαστικὸν καὶ συγκεκριμένον περιεχόμενον καὶ ἀποβαίνει σύστημα πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐξαπάτησιν.

Ναί, Ἐξοχώτατε, διαμαρτυρούμεθα καὶ ἀξιούμεν εὐσεβάτως τὴν ἄμεσον χορήγησιν χάριτος πρὸς τὸν παρανόμως καὶ ἀδίκως κρατούμενον πτωχὸν οἰκογενειάρχην Ἱερέα Τζανῆ Καροῦτσον, ὅστις ἀνευ λόγου, καὶ μόνον διότι τὸ θέλει ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία, σήπεται εἰς τὰς φυλακάς τῆς Σάμου καὶ πάσχει ἡ πολυμελής καὶ πτωχὴ οἰκογένειά του.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι σήμερον, ὅτε παντοῦ πνέει ὁ ἄνεμος τῆς ἐλευθερίας γλυκὺς καὶ δροσερός, δὲν θὰ ἐπιτρέψητε νὰ ἐφαρμόζονται τὰ σκληρὰ καὶ ἀνελεύθερα μέτρα τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ, κατὰ ἀνθρώπων, Φιλησύχων καὶ Νομοταγῶν, οἵτινες μοναδικὸν πόθον ἔχουσιν νὰ φυλάξωσι, ὅσα Ἐθνικὰ καὶ Θρησκευτικὰ παρέλαβον ἐκ τῶν εὐσεβῶν γονέων των.

Ἐλπίζομεν Ἐξοχώτατε, ὅτι ἡ διαμαρτυρία ἡμῶν αὕτη θὰ κριθῇ εὐμενῶς ὅφ' ὑμῶν τοῦ ὁποῖου τὸ κήρυγμα ὑπῆρξεν ἐλευθερία καὶ ἰσοπολιτεία.

Δι' ὃ καὶ ἀναμένομεν τὴν ἀπόδοσιν τῆς χάριτος εἰς τὸν κρατούμενον καὶ τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῶν καταθλιπτικῶν ἀνελευθέρων καὶ μεσαιωνικῶν καθ' ἡμῶν μέτρων.

Μετὰ τῶν δεόντων

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον κ.ἀ.α.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. ΠΕΤΡΟΣ ΑΣΤΥΦΙΔΗΣ

ΓΓ' ΑΥΤΟ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ;

Πληροφορούμεθα ὅτι Δικαστικὸς ἐκ Σάμου μετέβη εἰς Ράχες Ἱκαρίας. Ὁ ἐκεῖ ἐφημέριος Παπᾶ - Κασταγιᾶς τοῦ παρέθηκε πλουσίαν Τράπεζαν καὶ τὸν συνεχάρη διὰ τὸν δικαστικὸν του ἔθλον, δι' οὗ ἔρριψε εἰς τὰς φυλακάς τὸν παπᾶ Καροῦτσον. Ἐστὶ φαίνεται σέπτονται οἱ Ἱερεῖς τῆς Ἀγάπης καὶ ἔτσι δικάζουν οἱ μύσται τῆς Θέμιδος!

Ἀριθ. Πρωτ. 18

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 (π.ῆ.) Ἰουλίου 1950

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ*Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος**Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,**Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία*

Στῶμεν καλῶς. Ἀρχίζομεν τὴν παροῦσαν ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον μὲ τὰς βαρυσημάτων αὐτὰς λέξεις «Στῶμεν καλῶς», ἀναλογιζόμενοι τὸ βαρὺ τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ σταθμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμέτερος ἀγών.

«Πάλιν Ἡρωιδᾶς μαίνεται, πάλιν ταράττεται, πάλιν ζητεῖ ἐπὶ πῖνακι τὴν κεφαλὴν ἡμῶν». Διὰ τοῦτο ἀπευθυνόμενοι πρὸς ὑμᾶς, τὰ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ ἡμῶν τέκνα, Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς συνιστῶμεν ὑμῖν, ἵνα «Στῶμεν πάντες καλῶς», ἔτοιμοι ὅπως, οὐχὶ μὲ δυνάμεις καὶ ἐξουσίας, οὔτε μὲ ὅπλα καὶ μὲ μηχανάς, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀντιμετωπίσωμεν τὴν νέαν παράλογον καὶ ἀμελέτητον ἐπίθεσιν τῶν Ἀρχιερέων τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας.

Πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν νεοημερολογητῶν ὑπέβαλε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑποδεικνύει αὐτῇ σειρὰν μέτρων καθ' ἡμῶν τῶν ἀκολουθούντων τὸ πάτριον ἑορτολόγιον, τούτέστιν ἡμῶν τῶν ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν, οἵτινες προσπαθοῦμεν νὰ περισώσωμεν τὰ ἐναπομείναντα εἰσέπια ἐκ τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, τὸν ὁποῖον προεκάλεσαν αἱ δυνάμεις τοῦ σκοτοῦς, Ἰουδαϊσμοῦ, Μασωνισμοῦ καὶ Παπισμοῦ.

Ἀπεκαλέσαμεν τὴν νέαν καθ' ἡμῶν ἐξόρμησιν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας παράλογον καὶ ἀμελέτητον, διότι μόνον ἐάν, περισσότερον ἐπρόσεχον οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οὐχὶ μόνον τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ἀλλὰ καὶ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, θὰ ἔβλεπον, ὅτι οὐδέποτε τὰ μέτρα τῆς βίας καὶ τοῦ διωγμοῦ ἀπέδωκαν εἰς τοὺς διώκτας τὰ προσδοκώμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τὰ ὅλως ἀντίθετα. Ὅθεν ὅχι μόνον αὐτοὶ δὲν θὰ ὑπεκλίνουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν βία, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἐάν τυχὸν ἐμελέτα βίαν καὶ διωγμὸν καθ' ἡμῶν, οὗτοι θὰ παρεκάλουν, νὰ ματαιώσῃ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐάν τὰ μελετώμενα καθ' ἡμῶν μέτρα τῆς βίας καὶ τῆς ἐξοντώσεως, ὡς γράφουν ἐν τῷ ὑπομνήματί των, ἐφαρμοσθοῦν, μέγας θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα, διότι ἡ πείσις των θὰ ὠθήσῃ τοὺς διίσταμένους Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας (ἐάν οὗτοι πραγματικῶς πιστεύουν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν) καὶ τότε πάντες ἡνωμένοι θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν κίνδυνον μὲ ἐνιαίαν δύναμιν καὶ θὰ δεῖξωμεν εἰς τοὺς διώκτας μας, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξία προῶρι-
σταὶ νὰ ζήσῃ καὶ ἑσσεῖ θὰ θρταμβεύῃ πρὸς δόξαν Ἐκείνου, ὅστις εἶπεν «καὶ πολλοὶ ἄδου οὐ κατισχύουσιν».

Λυπηρὸν τυγχάνει, νέες Ἀρχιερατικοί, οἵτινες πιστεύουν ὅτι φωτίζονται ἀπὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, νὰ σκέπτονται κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Ἐπίσης καρδίαι Ἀρχιερατικαὶ νὰ πάλουν μὲ παλμοὺς μίσους, ἐκδικήσεως καὶ τυραννίας καὶ χεῖρες τοιαῦται νὰ γράφουν ὑπομνήματα πλήρη μανίας καὶ μένους διαβολικοῦ. Οἱ Παλαιοημερολογῖται εἶναι, γράφουν, ἐπικινδυνότεροι καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Ἀποσχηματίσατε τοὺς ἱερεῖς των, κλείσατε τοὺς ναοὺς των, διαλύσατε τὰ Σωματεῖα των, ἐξορίσατε τοὺς Ἀρχιερεῖς των, διαλύσατε τὰς Μονὰς καὶ ἡσυχαστήρια, δημεύσατε τὰς περιουσίας των, φυλακίσατε αὐτοὺς καὶ ἐφαρμόσατε ὅλα τὰ μέτρα τῆς βίας καὶ τοῦ κακοῦ πρὸς ἐξόντωσίν των. Ἀλλὰ διατὶ νὰ ξενίξῃ ἡμᾶς ἡ τοιαύτη διαγωγή τῶν Ἀρχιερέων τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει πολλὰ τοιούτων Ἀρχιερέων παραδείγματα; Ἀκόμη πρό τινων ἡμερῶν, τὴν 10ην ὁδεύοντος μηνὸς ἐωρτάσαμεν τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων δέκα χιλιάδων Πατέρων, τοὺς ὁποίους, ἀνθισταμένους πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας Θεόφιλον διὰ ζητήματα ἐκκλησιαστικά, οὗτος ἀπέστειλεν ἀνθρώπους ἰδικοὺς του καὶ τοὺς ἐκαυσεν ζώντας.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἐναντὶ τῆς βίας ταύτης καὶ τῶν βαρβάρων ἀξιώσεων τῶν Ἀρχιερέων τῆς

ΚΗΡΥΓΜΑ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τοῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ἀπέστειλεν ἡ Ἱεραρχία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς αὐτὸ θὰ δοκιμάσῃ ὁ ἀναγνώστης θλιβεράν ἀπογοήτευσιν μελετῶν τὰς συστάσεις τῶν Ἀρχιερέων τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας. Ναὶ θὰ δοκιμάσῃ μεγάλην ἀπογοήτευσιν, διότι θὰ ἀνέμενε πάντοτε ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἀρχοντος τῆς Εἰρήνης, ὑποδείξεις ἀγάπης, κήρυγμα διαλλαγῆς, σεβασμὸν πρὸς τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τῆς Ἐλευθερίας. Ἀντὶ τούτου ὅμως βλέπει ἐμπάθειαν, μῖσος, καταπάτησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας, καὶ εἴτι ἄλλο ἀσυμβίβαστον καὶ ἀνάρμστον πρὸς τὴν ἐπίσημον ἰδιότητα αὐτῶν ὑπάρχει. Καὶ μετὰ παραπονοῦνται, διὰ τὴν κατάπτωσιν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ γοήτρου, εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ πρότυπα πραότητος, πίστεως, ἀγάπης. Τοὺς τυράννους τοὺς μισεῖ, ἀσχετῶς ἐάν φέρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν στέμματα ἡγεμονικὸν ἢ μίτραν ἐπισκοπικὴν. Ἀλλὰ ἅς ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, τὸ μοναδικὸν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ ἀνοσιούργημα :

«Ἐξοχώτατε,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ μακρὰν μελέτην τοῦ παλαιημερολογισμοῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψει μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

1) ὅτι οὗτος εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνος πάσης προπαγάνδας καὶ αὐτῆς τῆς κομμουνιστικῆς, διότι εὐκόλως εὐρίσκων ὁπαδούς, ὥς ἐκ τῆς γνωστῆς νοοτροπίας τοῦ λαοῦ μας, δημιουργεῖ καθ' ἑκάστην νέα θρησκευτικὰ κόμματα, αἵτινα ἀλληλομαχόμενα πρὸς ἄλληλα, ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, αἵτινες, ὥς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ζητήματος, πολλαπλασιαζόμεναι ἐπ' ἀόριστον, θὰ διαιρέσωσι τὴν Μίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς πλῆθος τοιούτων, ἀλληλομισουμένων καὶ ἀλληλοσπαρασσόμενων καὶ θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν θρησκευτικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀποσύνθεσιν καὶ διάλυσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐάν τις ἐνθυμηθῇ, ὅτι μόνῃ ἡ θρησκευτικὴ ἐμπάθεια τοῦ μονοφυσιτισμοῦ διηυκόλυε τὴν κατάκτησιν τῆς βυζαντικῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, δύναται νὰ κρίνῃ πόσον χεῖρονα δύναται νὰ διαπράξῃ ἡ μανία τοῦ παλαιημερολογισμοῦ.

2) ὅτι συνεπῶς, καθὼς ὁ κομμουνισμὸς ὑπῆρξε προγεφύρωμα τοῦ Σλαβισμού διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, τοιοῦτότρόπως ὁ παλαιημερολογισμὸς δύναται κάλλιστα νὰ χρησιμοποιηθῇ ὥς γεφυρὰ αὐτοῦ, ἵνα εἰσδύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ

Ἑθνους.

3) ὅτι δὲν πρόκειται ἀπλῶς περὶ λόγων καὶ θεωριῶν, ἀλλὰ περὶ συνταρακτικῶν γεγονότων. Ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις ἐν βλέμμα εἰς τὴν πραγματικότητα.

7) ὅτι τὸ κακὸν ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ὥς δεικνύει ἡ συνημμένη ὑπ' ἀριθ. 13 καὶ ἀπὸ 26)9 Μαΐου 1950 ἐγκύκλιος τῆς Συνόδου τῶν παλ(γ)ιτῶν, δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Φωνῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπισήμως ὁργάνῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλ(γ)ιτῶν.

Ταῦτα πάντα καὶ πλείονα ἕτερα σχετικὰ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ πεποιθὺν, ὅτι πᾶσα περαιτέρω ἀνοχὴ τοῦ παλ(γ)ιτισμοῦ τυγχάνει ἀδίκαιον λόγητος, ἀπεφάσισε τὴν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας δραστηρίαν καὶ συστηματικὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ καὶ πρὸς τοῦτο συνέστησε Μόνιμον Συνδικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἤρξατο ἤδη τοῦ ἔργου τούτου διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ παλ(γ)ιτισμὸς ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρει καὶ τὴν Πολιτείαν, ἔχουσαν, ὅχι μόνον τὴν υποχρέωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν, ἵνα ἐξουδετερώσῃ αὐτόν, διὰ τοῦτο ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐθεώρησε σκόπιμον, ὅπως ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν συνεργασίαν Ὑμῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὸ γε νῦν, προτείνει Ὑμῖν τὰ ἑξῆς ληπτέα μέτρα :

1) τὴν διάλυσιν τοῦ Σωματείου ἢ τῶν Σωματείων τῶν παλ(γ)ιτῶν, τὴν ἀκύρωσιν τῶν Καταστατικῶν αὐτῶν καὶ τὴν παρεμπόδισιν ἐν τῷ μέλλοντι πάσης συστάσεως τοιούτων, διότι ταῦτα ἀποτελοῦσι νομιμοποίησιν τῆς ἐναντίον τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀνταρσίας καὶ φαινομενικῶς μὲν εἶναι Σωματεία, ἐκ τῇ πραγματικότητι ὅμως Ἑλληνικαὶ αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

2) τὴν ἐπίτευξιν διακομματικῆς συμφωνίας, καθ' ἣν ἅπαντα τὰ κόμματα θ' ἀπόσχων ἐν τῷ μέλλοντι πάσης κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ υποστηρίξεως τοῦ παλ(γ)ισμοῦ.

3) τὴν διάλυσιν τῶν Ναῶν αὐτῶν, ὥς ἰδρυθέντων καὶ λειτουργούντων παρανόμως, τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τοὺς γειτονικοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς καὶ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων Νόμου, δι' οὗ ἀπαγο-

Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, συνιστῶμεν πρὸς ὑμᾶς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ «Στῶμεν καλῶς».

Ἄς ἀντιτάξωμεν, δηλὸν ὅτι, τὴν σύνεσίν μας, τὸν ἐνάρετον καὶ κατὰ Χριστὸν βίον ἡμῶν, ἀφήγοντες κατὰ μέρος τὰς μετὰ ἡμῶν διαμάχας, ἅς περιφρονήσωμεν τὸ προσωπικὸν ἡμῶν συμφέρον, ἅς παραμερίσωμεν πᾶν ὅ,τι χαρακτηρίζει ἡμᾶς ἀντιθέτως φρονούντας καὶ πράττοντας πρὸς τὸν τιμημένον τίτλον, ὃν φέρομεν τοῦ Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ καὶ τέλος ἅς ζῶμεν οὐχὶ δι' ἑαυτοὺς ἀλλὰ διὰ τὸν Ἅγιον καὶ Ἱερὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὃν ἐκουσίως ἀνελάβομεν καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ ἀγωνιζόμεθα.

Ἐφ' ᾧ καὶ εὐχόμεθα πατρικῶς, ὅπως ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ εἴῃ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διαιτείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ρεύεται ἡ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ἀνέγερσις Ναοῦ οἰουδήποτε δόγματος τῶν παραβατῶν τιμωρουμένων διὰ φυλακίσεως.

4) τὴν συστηματικὴν δίωξιν τῶν καταχρήσεων τοῦ μοναχικοῦ βίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ Νόμου, ὅτι διαλύονται πᾶσαι αἱ Μοναί, αἵτινες δὲν ἐλειτουργήσαν νομίμως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 καὶ ἐντεῦθεν, τῶν ἐν αὐταῖς διασωμένων ἀποστελλομένων, ἐπιμελείᾳ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, διατασσομένων νὰ ἐφαρμόσωσιν ἀμέσως καὶ αὐστηρῶς τὸν Νόμον, εἰς τὰς ἐστίας των, τῆς δὲ περιουσίας αὐτῶν περιεχομένης εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. καὶ ὅτι ἐφεξῆς Μοναὶ δύνανται νὰ ἰδρύνωνται μόνον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰδικώτερον τὸν ἄμεσον ἀποκλεισμόν τῆς Μονῆς Κερατέας, τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν διάλυσιν αὐτῆς, διότι πολλὰ ἐγκλήματα διατρέττονται ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἄμεσον ἐν αὐτῇ ἐγκατάστασιν Ὁργανοτροφείου.

5) τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 228 καὶ 229 τοῦ ποινικοῦ Νόμου. Κατὰ τὸ ἀρθρὸν 228, ὁ φέρων δημοσίᾳ στολὴν ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον δημοσίου ὑπαλλήλου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, κατὰ δὲ τὸ ἀρθρὸν 229, τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς ὁ μεταχειριζόμενος στολὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ φέρῃ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάβῃ ἢ ἀπατήσῃ τὸ Κράτος ἢ ἰδιώτην τινὰ ἢ νὰ ἐπιτύχῃ ἀθέμιτον κέρδος. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου δέον ν' ἀσκηθῇ συστηματικὴ δίωξις τῶν παραβατῶν, μετὰ προηγουμένην σύστασιν πρὸς τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἀμέσως τὰς σχετικὰς μηνύσεις καὶ πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ εἰσάγωνται οἱ παραβάται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ νὰ ἐκδικάζωνται ταχέως αἱ παραβάσεις. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς κληρικούς καὶ μοναχοὺς αὐτῆς δι' εἰδικῆς ταυτότητος, τῆς ὁποίας τὸν τύπον θέλει ἀνακοινώσῃ ὑμῖν ἐν καιρῷ.

6) Τὴν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἀσκησιν ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ρασοφόρων καὶ εἰδικώτερον τὸν ἀναγκαστικὸν ἐπαναπατρισμόν τῶν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἄνευ ἀδείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς αὐτοῦ περιφερομένων ρασοφόρων καὶ τὴν λήψιν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἐν Καρναῖς Πρωτεπιστάσεως, ἀστυνομικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐφεξῆς ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀποδημίαν ρασοφόρων, δι' ἀδειῶν, καθορίζουσῶν τὸν τόπον τῆς μεταβάσεως, τὸν σκοπὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς μετακινήσεως αὐτῶν. Δι' ἀναλόγων ἀδειῶν δέον νὰ ἐφοδιάζωνται καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ μιᾶς μητροπολιτικῆς περιφέρειας εἰς ἄλλην ταξιδεύοντες κληρικοὶ καὶ μοναχοί. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ δέον νὰ λαμβάνωσιν αὐστηρὰς διαταγὰς, ὅπως ἐφαρμόζωσιν ἀτέγκτως τὰ μέτρα ταῦτα.

7) Τὸν ὁρισμὸν εἰδικοῦ ἀδικήματος διὰ τοὺς κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες τιμωρούμενοι ἢ διωκόμενοι πειθαρχικῶς προσχωροῦν εἰς οἰανδήποτε θρησκευτικὴν ὁργάνωσιν τῶν παλ' ἡμετέρων καὶ ἀσκοῦσι παρ' αὐτῇ τελετουργικά καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα, ὥς καὶ διὰ τοὺς δεχομένους αὐτοὺς θρησκευτικούς ἢ λαϊκοὺς προϊσταμένους τῆς

οἰκείας Θρησκευτικῆς Κοινότητος.

8) Τὴν συστηματικὴν δίωξιν τοῦ δι' ἀθέμιτων μέσων προσηλυτισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καμένης νομοθεσίας ὡς καὶ πάσης παραβάσεως διατάξεων τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐκ μέρους τῶν ρασοφόρων δι' ἀνολόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἐν τέλει τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων καὶ

9) Τὴν ἐκδοσιν ἐγκυκλίων καὶ διαταγῶν πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς καὶ Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ὅπως ὑποστηρίξωσι τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας, συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ δι' α) ὅπως ἐφαρμόζωσιν αὐστηρῶς τοὺς σχετικούς νόμους, β) ὅπως ἀπελάνωσι τοὺς ἄνευ κανονικῆς ἀδείας ρασοφόρους, γ) ὅπως παρεμποδίσωσι τὴν ἀνέγερσιν παλαιοημερολογητικῶν Ναῶν καὶ Μονῶν καὶ ὅπως τὰ Ληξιαρχεῖα ἀποκλείωσι τὰς παλ' ἡμετέρων ληξιαρχικάς πράξεις.

Τὰ ἀνωτέρω μέτρα ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον, ὅπως προτείνωμεν Ὑμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἕτερα, ἅτινα θὰ ὑποδείξῃ ἰδίως ἡ πορεία τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ πληροφωρήσωμεν Ὑμᾶς ἐν καιρῷ.

Θαυμάσατε ταπεινὴν συκοφαντίαν. Γράφουν ὅτι ὁ «Παλαιοημερολογητισμός» «εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνος πάσης προπαγάνδας καὶ αὐτῆς τῆς κομμουνιστικῆς». «Παλαιοημερολογητισμός» ὅρος, δημιουργηθεὶς ἀπὸ νοσηρὰς διανοίας καὶ ἀποδεικνύων ὅλον τὸ μέγεθος τῆς ἐμπαθείας. Προσπαθοῦν δι' αὐτοῦ ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ δικαιολογήσωσι τὴν στάσιν των, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ πείσωσι τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι πεισιμῶνως καὶ ἄνευ λόγου παραμένομεν εἰς τὰς ἀπόψεις μας. Οὐδεὶς ὅμως, καὶ ἐκ τῶν πλέον ρηξικελεύθων νεοημερολογητῶν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἐδημιούργησε ζητήματα κανονικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς, τυπικῆς καὶ δογματικῆς ἔτι φύσεως, ὥστε νὰ μὴ δύνανται διὰ μιᾶς λέξεως οἱ καινотόμοι, νὰ δικαιώσωσι τὴν παρανομίαν των.

Λέγουσι ὅτι εἴμεθα περισσότερο ἐπικίνδυνοι ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Νὰ πιστεύωσι ἄραγε εἰς τὴν ὁποίαν τους αὐτὴν; Ἀλλὰ καὶ μόνον ὀριζόμενοι Ἀρχιερεῖς (ἀφίνωμεν κατὰ μέρος τὸ πλῆθος τῶν ἱερέων καὶ τῶν λαϊκῶν τους) εἶναι ἱκανοὶ νὰ... τοὺς κοκκινίσουν ἀπὸ ντροπῇ. Ἐξ Ἰσοῦ ἀφελεῖς καὶ συκοφάνται εἶναι ὅταν γράφουν ὅτι «ὁ παλαιοημερολογητισμός δύναται κάλλιστα νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς γέφυρα αὐτοῦ (τοῦ σλαβισμού) ἵνα εἰσδύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους». Ἐν πρώτοις τὸν κομμουνισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους, τὸν ἐδημιούργησεν ἐν τινὶ μέτρῳ ἡ *διαφορία* τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων. Τὸ ἀπρόσεκτον ἦθος (διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν τί βαρύτερον), ἡ ἀστυφιλία τους, ἡ πολυδάπανος καὶ πλουσιοπάροχος διαβίωσις των, τὸ κοσμικὸν τους φρόνημα, ἡ ἀποξένωσις των ἀπὸ τὰ ποίμνιά τους, ἀπετέλεσαν τὰς εὐνοϊκάς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτῆς γαγγράνης, τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Ἐκκλησία των Γ.Ο.Χ. (κατὰ τὴν προσφιλῆ των ἑκφρασιν ὁ «Παλαιοημερολογητισμός») εὐνοεῖ τὰ σχέδια τοῦ σλαβισμού, ἀποτελεῖ αὐτόχρημα χονδροειδῆ παραλογισμόν. Καὶ ἀποτελεῖ παραλογισμόν διὰ τὸν ἐξῆς ἀπλούστατον λόγον: *Αἱ σλαβόφωνοι μειονότητες (αἱ ἀκολουθοῦσαι εἰσέτι τὸ πάτριον ἡμερολόγιον) ἐπικαλοῦνται ἀκριβῶς τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, διὰ νὰ ὑποκαθίσουν τὸν θρησκευτικὸν φανατισμόν τους προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸν παράγοντα αὐτόν, ὡς διαβρωτικόν, ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μέσον.* Ὡς ἐκ τούτου τὸ γεφύρωμα, ὅπερ λέγουσι, εἶναι ἔργον τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας.

Κραυγάζουν καὶ καταβοοῦν τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ὅτι ἀπειλοῦν τὴν Ἑθνικὴν Ἑνότητα, ἐπικαλοῦ-

νοι μάλιστα τὸ ἀτυχὲς ἐπιχείρημα τῶν συνεπειῶν τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἀκεραιότητος τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους. Ποιοὶ ὅμως εἶναι αἱ αἰτίαι τῆς διασπάσεως τῆς Ἑνότητος; οἱ παραμείναντες εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ συνεορτάζοντες μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων ἀκαινοτομήτων Ἐκκλησιῶν ἢ οἱ διακόψαντες πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ εορτάζοντες κατὰ βούλησιν καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; *Ἄλλωστε ἀκριβῶς τὸ ἴδιον σφάλμα τῶν μονοφυσιτικῶν ἐρίδων, ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον· δηλαδὴ ὁ ἀπηγὴς καὶ ἐξοντωτικὸς διωγμὸς παντὸς ἀντιπρονοῦντος, πρῶγμα, δὲ περ προκαλεῖ ἀντίδρασιν καὶ διαίρει ἀγεφυρώτως τοὺς ἀντιμαχομένους.* Ἀλλὰ ποῦ ὧτα προσεκτικὰ διὰ τὴν φωνὴν τῆς ἱστορίας.

Καὶ αὐτὰ μὲν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεωρητικὴν τοποθέτησιν τοῦ ζητήματος. Τί νὰ εἴπωμεν ὅμως διὰ τὰ συνιστάμενα μέτρα; Προτείνουν «Διάλυσιν Σωματείων» δὲ σημαίνει ἄρνησιν τοῦ δικαίωματος τοῦ συνέρχεσθαι· νὰ δικάζωνται οἱ Παλ)ται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως. Ἐπὶ τῇ βάσει ὅμως ποίας νομοθεσίας; Ποῦ ἀναγράφεται ὅτι τὸ οἰονδήποτε θρησκευτικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα ἀποτελεῖ τιμωριτέον ἀδίκημα; Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν μνήμην μας τὰ γνωστὰ νομοθετικὰ διατάγματα τοῦ Τραϊανοῦ, δι' ὧν οὗτος ἐξησφάλισε τὴν νομικὴν βάσιν, τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐξοντωτικῶν διωγμῶν. Ποία θλιβερά ἀναλογία μεταξὺ Χριστιανομάχων καὶ Χριστιανοκαπήλων;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσκήσιν ἐποπτείας ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν κληρικῶν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἐλευθέρωσις τῶν καθηκόντων μας καὶ ἡ νομικὴ κατοχύρωσις τοῦ δικαίωμάτος μας αὐτοῦ, θὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ πᾶσαν μεταπήδησιν ἀναξίων κληρικῶν ἀπὸ τοῦ ἐνός μέρους εἰς τὸ ἄλλο.

Προτείνουν «τὴν συστηματικὴν διώξιν τοῦ δι' ἀθεμίτων μέσων προσηλυτισμοῦ». Ποία ὅμως εἶναι τὰ ἀθέμιτα αὐτὰ μέσα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦμεν καὶ ποῖος ὁ προσηλυτισμὸς, τὸν ὁποῖον ἀσκοῦμεν; Ἐκτός ἐάν «προσηλυτισμὸν» ἐννοοῦν τὴν ἐλευθέραν καὶ κατὰ συνείδησιν ἐκλογὴν τῶν Χριστιανῶν καὶ «ἀθέμιτον μέσον» τὴν κατὰ καθήκον διδασκαλίαν εἰς τοὺς ἐπιζητοῦντας αὐτήν.

Μᾶς φαιδρύνει ἡ χρηματικὴ νοσταλγία τῶν Ἀρχιερέων τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας. Βέβαια μετὰ ἀπὸ τὴν Μονὴν Πειράκη, καὶ τόσας ἄλλας περιφήμους καὶ βαθυπλότους μονάς, αἵτινες κυριολεκτικῶς ἐξηνεμίσθησαν, ἐπῆλθε ἡ σειρά τῶν πτωχῶν μονῶν τῶν Παλαιοημερολογητῶν. Χρειάζονται καὶ αὐταὶ διὰ τὸν Ο.Δ.Ε. Π. Τώρα βεβαίως ἡ αὐστηρὰ κατεῦθυνσις τοῦ Μοναχικοῦ βίου θὰ ἐπέλθῃ μοιραίως ὅταν ἐξασφαλισθῇ νομίμως τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς μας Ἐλευθερίας.

Τέλος ἀποκλείουν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συμπήξεως οἰκογενείας. Συνιστοῦν οἱ νεώτεροι Νέρονες «ὅπως τὰ Ληξιαρχεῖα ἀποκλείσωσι τὰς Παλ)γητικὰς ληξιαρχικὰς πράξεις». Δηλαδὴ ἡ νόμιμος σύζευξις θὰ χαρακτηρίζεται πορνεία καὶ τὰ νόμιμα τέκνα καρποὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπειδὴ τὸ θέλουν οἱ Μεγάλοι Νόες τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης!

Μέτρα πλέον ἀνελεύθερα ἀπ' αὐτὰ οὐδέποτε θὰ συναντήσῃ κανεὶς, πλην ἴσως τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος. Λυπηρὰ ἡ κατάστασις, λυπηρὰ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν κοιτίδα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Δικαίου. Λυπηρὰ ἀκόμη διότι οἱ προτείνοντες, εἶναι κατὰ καθήκον καὶ ἐξ ἀποστολῆς οἱ προσοπισταὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ μόνον αὐτοὶ τὸ γεγενὸς ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς πλίσσεως τῶν!

Ἐλπίζομεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀντινομίαν καὶ χονδροειδεστάτην ἀνορθογραφίαν, νὰ τὴν προσέξῃ ἰδιαιτέρως ὁ φιλελεύθερος, Χριστιανοπρεπής, καὶ Δημοκρατικὸς Ἑλληνικὸς λαός.

Ἐμβάσματα Συνδρομῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Ἡ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Τ.Α.Π.Κ.Ε.

Ὁ Ἱερός Σύνοδοςμος τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν φυλάκισιν τοῦ ἐν Ἱκαρία ἱερέως κ. Τζανὴ Καρούσου, ἔσπευσε νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀδίκως καὶ παρανόμως συλληφθέντος ἱερέως. Οὕτω χάριν αὐτοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ κληρικῶν μετέβη εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς καὶ ἐπέδωσε ὑπόμνημα. Εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ εἰς τὸν ἴδιον ἀπέστειλε μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας, ὡς καὶ θερμωτάτην ἐπιστολιμαίαν παράκλησιν, ἔχουσιν οὕτω: «Ἐν Χριστῷ, ἀγαπητὲ Ἀδελφέ, χαίρει ἐν Κυρίῳ χάρις σοι καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ, πατρὸς ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ πληροφορία τῆς καταδίκης σου ἔθλιψεν ἡμᾶς βαθύτατα· ἀκούοντες τὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ θεῖον Μακαρισμὸν «Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἑμοῦ» παύομεν νὰ θλιβώμεθα καὶ μετὰ δέους ἀτεινίζομεν εἰς τὰ δεσμά σου, ἃ ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοῦ πίστεως ἐφόρεσας καὶ χάριν τῶν ὁποίων μακαρίζεσαι ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ δεσμά σου ἀποτελοῦν τὸν φωτιστὴν τῆς αἰωνιότητος καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτις διὰ μέσου τῶν αἰώνων διωκόμενη ἐδοξάζετο καὶ μετὰ φωτιστῶν ἔσπευσε τὰς κορυφὰς ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ὑπὲρ αὐτῆς ἔπασχον.

Ἡξιώθης μεγάλης τιμῆς, τὴν ὁποίαν θὰ διατηρήσῃς ἀφθιτον καὶ αἰώνιαν διὰ τῆς ὑπομονῆς, τῆς καρτερίας καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν προσηλωσεώς σου.

Ἡμεῖς οἱ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί Σου θὰ σὲ συντροφεύωμεν διὰ τῶν προσευχῶν ἡμῶν καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ὅ,τι δεῖ, ἵνα τὰ δεσμά τῆς φυλακῆς ἀφήσουν σὲ ἐλεύθερον νὰ συνεχίσῃς τὸν Ἱερόν καὶ Ἀγιὸν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνα σου ὡς καλὸς στρατιώτης, ἐν τῇ στρατευομένῃ Ἐκκλησίᾳ Τοῦ καὶ μετὰ ἀνόμων λογισθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Εἰς τὴν ἀγαπητὴν σου οἰκογένειαν τὸ Τ.Α.Π.Κ.Ε. κατὰ δύναμιν θὰ φανῇ ἀρωγὸν καὶ εἰς σὲ τὸν διὰ Χριστὸν δέσμιον, ἀνελιπῶς θὰ ἀποστέλῃ θερμωτάτας ἀδελφικὰς εὐχάς.

Μετὰ τῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ.Α.Π.Κ.Ε.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΠΕΤΡΟΣ ΑΣΤΥΦΙΔΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντής Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιλίνης
Θεμιστοκλέους 33— Ἀθήναι

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ

Ἡ Διοικοῦσα Ἱεραρχία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἤρχει. . . νὰ λαμβάνη μέτρα ἐναντίον μας ! Τόσοι προπαγάνδαι, τόσοι κίνδυνοι δὲν προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας μόνον οἱ Παλαιοημερολογίται εἶναι ἐπικίνδυνοι Διὰ τὴν αὐτὴν ἡ μανία, ἡ ξένη πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἀγάπης ; Αἱ ἐνέργειαι αὐταί, ἐκθέτουν τὴν Ἑλληνικὴν Ἱεραρχίαν καὶ ὑποβιβάζουν ἀνεπαροχθότως τὸ γόητρόν της εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς βαρβαρῶν καὶ ἀντι-χριστιανικῆς αὐτῆς συμπεριφορᾶς, ἡ ὁποία ἐπιτίθεται ἐπὶ δὲν θὰ τύχη τῆς κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως, τὸ καθήκον μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι : 1) Διὰ τῆς δημοσίας καὶ τῆς ἀγάπης νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν δύναμίν μας καὶ διὰ τῆς παιδαρχίας μας πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ. Ο. Χ. νὰ ἀποτελέσωμεν ἑνιαίον, ἀρραγὲς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκατανίκητον μέτωπον, 2) Νὰ ἐπαγρυπνῶμεν ἐπὶ τοῦ ἡθους καὶ τῆς συμπεριφορᾶς μας, ὥστε διὰ τῆς ἐν γενεῇ ζωῆς καὶ δραστικῶς μας νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι, ἡ ἐπιθυμία μας διὰ τὴν ὁρθότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκρίβειαν, δὲν παραλύει τὸ ἱδανικὸν τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον ἐπιδιώκομεν, 3) Νὰ μεριμνήσωμεν διὰ τὴν εὐρύτεραν κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ μας, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἡμεῖς ἐνημεροῦν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ἀγῶνα μας διὰ τοῦ Περιοδικοῦ αὐτοῦ ὅπλου, 4) Νὰ ἐκτελώμεν πάραντα τὰς ἐντολὰς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῆς μόνης ὑπευθύνου ἀρχῆς.

Ἀσφαλῶς δὲν θὰ δυνήθουν οὐδέποτε νὰ μᾶς ἀποσπάσουν τὴν ὁρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν. Ἐπ' αὐτοῦ ἂς εἴμεθα βέβαιοι.

«Ο ΓΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΗ ΠΟΙΗΣΑΣ ΠΟΛΛΑ ΛΑΡΗΣΕΤΑΙ»

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας διὰ πάντα ἀπροκατάληπτον χριστιανὸν, ἀποτελοῦν τελείαν διαστροφήν τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ βία, ὁ διωγμός, ὁ στραγγαλισμός τῆς Ἐλευθερίας τῆς Θερησκευτικῆς Συνειδήσεως, ἡ φυλάκισις καὶ τὰ σχετικὰ μέτρα οὐδέποτε ἀποτελοῦν μέσα χριστιανικῆς ἐνεργείας. Ὡς ἐκ τούτου οἰοσθῇ ποτε Χριστιανικὸς Σύλλογος, οἰαδήποτε Χριστιανικὴ Ὄργανοις, οἰοσθῇ ποτε Θεολόγος καὶ Ἱερογερῆς ἐφ' ὅσον πραγματικῶς πιστεύουν εἰς τὸ ἱδανικὸν τῆς Χριστιανικῆς Ἐλευθερίας καὶ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ μολυνθῇ ἡ πάργαλος Νύμφη τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία μὲ τὰ ἀνεξίτηλα στίγματα τῶν ἐκβιαστικῶν μεθόδων καὶ νὰ ἐκθέσουν τὸ γόητρόν της εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ὁφείλουν νὰ βροντοφωνήσουν ὅτι «ὁ καὶ θ ἐ ν α ς εἶ ν α ι ἔ λ ε ὗ θ ε ρ ο ς» καὶ τὸ μ ὶ ν ο ς ἔ ν δ ε ι κ ν υ ὀ μ ε ν ο ν μ ἔ σ ο ν εἰ ς ο ἷ α ν δ ῆ π ο τ ε π ε ρ ῖ ς τ α σ ι ν εἶ ν α ι ἡ ἀ γ ά π η, ἡ ε ὕ γ ε ν ῆ ς σ ὺ σ τ α σ ι ς, ἡ φ ι λ ε λ ε υ θ ε ρ α ὁ ὅ π ὅ τ ε ι ς».

Αὐτὸ ὀφείλουν νὰ κάνουν ἐὰν δὲν τὸ κάνουν θὰ εἶναι δειλοὶ ὑποκριταὶ καὶ ἔνοχοι διὰ τὴν ὑποστολὴν ἀπὸ τὰς ἐπάλξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ λαβάρου τῆς Χριστιανικῆς Ἐλευθερίας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΟΛΟΝ

Εἶναι γνωστὸν τὸ δριμύτατον κατηγορῶν, ποῦ ἐξάπτελυνε τὸ Χριστιανικὸν περιοδικὸν Λαρίσης «Σάπφειρος» ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰωαννίμ. Τόσον ὁ «Σάπφειρος», ὅσον καὶ οἱ ἐκδόται του εἶναι ὀπαδοὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ ἐπομένων

ξένοι καὶ ἄγνωστοι πρὸς ἡμᾶς. Τὸ ὅτι βεβαίως συμφωνοῦμεν μὲ τὰς συστάσεις των καὶ τὰς διαμαρτυρίας των δὲν ἔπεται ὅτι εἴμεθα καὶ οἱ συντάκται τοῦ φυλλαδίου. Ἐν τούτοις τόσον φοβερὰ εἶναι ἡ προκατάληψις, ὥστε ὁ Ἐπίσκοπος εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν Ἐφημερίδα Βόλου «Θεσσαλία» τῆς 13/7/50 λέγει «Εἰς τὴν ἐναντίον μου κίνησιν μετέχουν ζωηρῶς καὶ οἱ Παλαιοημερολογίται» ὁ δὲ ἐκλεκτὸς ἀδελφὸς τοῦ ἐκεῖ παραστήματος κ. Ἀπόστολος Σώμολου ἐκλήθη εἰς τὴν Ἀσφάλειαν διὰ νὰ... λογοδοτήσῃ, ὅπου κατὰ τρόπον ἀξέπαινον ὠμίλησε καὶ καθώρισε τὴν σιάν μας. Πόση ἐμπάθεια τοὺς χαραντηρίζει ! ἀλλὰ καὶ πόσον ὑπολογίζουν τὴν κίνησιν μας ! Τὸ ἐκεῖ παραστήμα ἔσπευσε δι' ἀνακοινωθέντος, δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα «Θάερως» 20/7/50 νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΜΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

Ἐπιτροπὴ κληρικῶν, μελῶν τοῦ Τ.Α.Π.Κ.Ε., ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων, εἰς οὓς καὶ ἐπέδωσαν ὑπομνήματα σχετικῶς μὲ τὸν Ἀγῶνα μας καὶ τὸν ἀδίκως φυλακισθέντα ἱερέα Ἰκαρίας Τζανῆ Καροῦσον, ὁμιλήσαντες εὐθαρσῶς. Τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν ἡ Σύνοδος τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιδιώκουσα νὰ πείσῃ τούτον, ὅπως διὰ βιαιῶν μέτρων δλοκληρώσῃ τὸ ἀτυχὲς ἔργον τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας τοῦ 1924.

Διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐπεσκέφθη τὸ Πολ. Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ μέλη τῶν Παρτῶν Χαλκίδος καὶ Ἀθηνῶν. Αἱ γενναῖαι ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰς πρώτας αὐτὰς ἐνεργείας εἶναι ὅτι πρέπει ἀρρόπτως νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ νὰ προλάβωμεν τὰς συνεπείας τῆς συκοφαντικῆς καὶ τυραννικῆς ἐκστρατείας τῆς Δ. Ἐκκλησίας.

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ ΤΙΜΗΣ

Ἡ καλυτέρα καὶ ἡρωϊκότερα συμβολὴ τῶν ἱερέων εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα εἶναι ἡ ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀκαρίων καὶ δρεινῶν παραρτημάτων τῆς Ἑλλάδος μας καὶ ἡ παραμονὴ τούτων μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν ἐπ' ἀρετῶν.

Εἶναι βεβαίως δύσκολον τὸ ἔργον. Διότι τὴν ἀσφαλτον τῶν Ἀθηνῶν ἀντικαθιστᾷ ἡ ἀτραπὸς τῶν ὄρεων τὴν ἀνέσιν ἡ κόπωσις. Εἶναι ὅμως τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον τοῦ κληρικοῦ, δι' οὗ ἀνακουφίζονται οἱ ἀδελφοὶ τῶν Παρτῶν, ἐνισχύονται εἰς τὴν πίστιν καὶ προάγεται ὁ ἱερός ἀγών. Πολλοὶ ὅμως ὀλίγοι δυστυχῶς ἀνταλαμβάνονται τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν καὶ ἐλάχιστα ἐξετέλεσαν ἀρογγύστως τὴν ἀποστολὴν των, ὑπηρετήσαντες μακρὰν τῆς Πρωτενοῦσης ἐπ' ἀρετῶν χρόνιόν διάστημα.

Εἰς τοὺς κληρικοὺς αὐτοὺς ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν της ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἀναγράφει τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν στήλην αὐτήν, εὐχομένη εἰς αὐτοὺς μὲν τὰ βέλτιστα, εἰς δὲ τοὺς ὑπολοίπους ὅπως μιμηθῶσιν τὴν θυσίαν τῶν συναδελφῶν των καὶ ἐξυπηρετήσωσι τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπουδήποτε εὐρίσκονται.

1) ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΒΡΕΤΤΑΡΟΣ Ἀρχιμανδρίτης (ὑπηρετήσε εἰς Πάρον καὶ Λεβάδειαν).

2) ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΤΣΑΛΟΥΠΗΣ Ἀρχιμανδρίτης (ὑπηρετήσε εἰς Δράμαν).

3) ΝΗΦΩΝ ΑΣΤΥΦΙΔΗΣ Ἀρχιμανδρίτης (ὑπερέτησε εἰς Δράμαν καὶ ὑπηρετεῖ εἰς Εὐθεινούπολιν Ἀλμουροῦ).

Ἐπίσης ἄξιος παντὸς ἐπαίνου εἶναι καὶ ὁ ὁμολογητὴς ἱερεὺς Ἰκαρίας Τζανῆς Καροῦσος, ὅστις εὐρίσκεται ἀδίκως καὶ παρανόμως εἰς τὰς φυλάκας Σάμου.